

for Arbejderne i de nævnte Erhverv, og det saa meget mere, som Loven af 1916 ikke som de tidligere Love giver de *Arbejdere*, der frivilligt forsikrer sig, Ret til i visse Tilfælde af deres Arbejdsgivere at forlange sig betalt, helt eller forholdsvis, uden Afkortning i Lønnen, den Præmie, som de har maattet erlægge til Forsikringsforeningen.

De Forhold, hvorunder Fiskeriet foregaar, medfører dernæst, at Fiskerne, saafremt de vil være forsikrede imod Følger af alle Ulykkestilfælde i deres Erhverv, maa tegne flere Forsikringer. Dels arbejder Fiskerne snart for egen Regning, snart for andre, dels foregaar Fiskeriet snart fra Skibe, der hører under Lovens Kapitel 7 og under »Danske Skibsrederes Ulykkesforsikringsforbund«, snart fra Fartøjer, der hører under Lovens § 66, 1ste Stykke og »Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk«, og snart fra Baade, for hvilke der ikke er Forsikringspligt, men kun Adgang til at tegne frivillig Forsikring.

Det er klart, at en saadan Ordning maa medføre Usikkerhed og kun ved en udstrakt Benyttelse af frivillig Forsikring er i Stand til at dække Fiskerne imod den med deres Erhverv forbundne store Risiko. En Ændring i Lovens Bestemmelser om Fiskernes Ulykkesforsikring er derfor nødvendig for at opnaa en tilfredsstillende Ordning paa dette Omraade.

Fra Dansk Fiskeriforening har Ministeriet modtaget det som Bilag 1 aftrykte Andragende af 23. April f. A., hvori Foreningen fremsætter Krav om en Revision af Bestemmelserne i Ulykkesforsikringslovens 8de Kapitel i Overensstemmelse med et af Foreningen udarbejdet Lovudkast, der findes aftrykt som Bilag 2. I dette Udkast foreslaas, at Fiskeriets og den mindre Skibsfarts Udøvere faar Forsikringspligt for deres Arbejdere i Lighed med andre Erhvervs Arbejdsgivere, og at der paalægges Erhvervenes selvstændige Udøvere at forsikre sig selv.

Paa Ministeriets Foranledning har der derefter været forhandlet om den foreslaaede Revision med Arbejderforsikrings-Raadet, Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, Fiskeridirektøren og Landbrugsministeriet, og samtlige disse Myndigheder har kunnet tiltræde, at Forsikringspligten ordnes paa den af Dansk Fiskeriforening foreslaaede Maade. Bestemmelserne i nærværende Lovforslags § 16 er derfor udarbejdet i Tilslutning til Fiskeriforeningens Lovudkast.

Efter Lovforslaget vil Forsikringen for Fiskeri og den mindre Skibsfart dele sig i tre Grupper:

1) Fiskeriets og den mindre Skibsfarts *Arbejdsgivere* faar Forsikringspligt overfor deres Arbejdere ligesom i andre Erhverv. Den Undtagelsesstilling, der i saa Henseende hidtil har været gældende for disse Erhverv, lader sig ikke begrunde og har — som foran fremhævet — ført til utilfredsstillende Resultater. Fremtidig bliver derfor enhver, der beskæftiger andre, hvad enten dette er stadigt eller midlertidigt, ved Sejlads eller Fiskeri, uanset om der er Tale om erhvervs-mæssig Virksomhed eller ej, forsikringspligtig overfor de beskæftigede Personer. Benyttes der Baad eller Fartøj, paahviler Forsikringspligten Arbejdsgiveren efter Kapitel 8, medens Forsikringspligten for Fiskeri, der foregaar uden Benyttelse af Baad, Fartøj o. l., paahviler Arbejdsgiveren efter Kapitel 6 eller 9. Fiskeri i Damme og Aar uden Benyttelse af Fartøj medfører saaledes ikke Forsikringspligt efter Kapitel 8, men som Regel efter Kapitel 9.

Forsikringsforholdet efter Kapitel 8 er ordnet saaledes, at Arbejdsgiveren er lovpligtigt Medlem af Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk, der eo ipso overtager Risikoen, og for hvilket Arbejdsgiveren derfor er pligtig at anmelde sig. Hvor Forsikringen paahviler Arbejdsgiveren efter Kapitel 6 eller 9, gælder Lovens almindelige Regler om Risikooverføring til de almindelige Forsikringselskaber.

2) Personer, der *selvstændigt* driver Fiskeri og mindre Skibsfart som egentligt Erhverv, er pligtige at forsikre sig selv. For disse Personers Vedkommende indføres der saaledes personlig Tvangsforsikring.

Naar Ministeriet har ment for de her omhandlede Erhvervs selvstændige Udøvere at burde forlade den Frivillighedens Vej, hvorpaa disses Forsikring hidtil har hvilet, da er dette ud fra den Betragtning, at netop disse Erhverv rummer en ganske særlig Risiko for, at deres Udøvere rammes af Ulykkestilfælde med dødeligt Udfald, og at en tilfredsstillende Ordning, der sikrer Erhvervenes Udøvere overfor *alle* Ulykkestilfælde i deres Erhverv, ikke kan opnaas, medmindre man gaar til en tvangsmæssig Ordning i Lighed med, hvad der allerede er gennemført for Ejere af Skibe og Fartøjer mellem 4 og 300 Reg. Tons jfr. Ulykkesforsikringslovens §§ 54, næstsidste Stykke og 66, 1ste Stykke. For Ministeriet har det derhos været af afgørende Betydning, at Dansk Fiskeriforening og ligeledes Fiskernes Centralforening for Øerne har udtalt sig for, at denne Ordning gennemføres overfor alle selvstændige Udøvere i Fiskeriets og den mindre Skibsfarts Erhverv. Be-